

Gyümölcsös tervezése - almatermésűek

Az alma a legjelentősebb gyümölcsfajunk. Ebből termesztünk és fogyasztunk a legtöbbet. Jól alkalmazkodó, termőhely iránt nem túl igényes, de a hűvösebb-párásabb, csapadékosabb helyeken érzi jól magát. Jó termést csak öntözéssel érhetünk el. A tápdús, mély rétegű, kissé nyirkos, enyhén meszes talajon fejlődik a legjobban. Törpe alanyra oltva gyökérzete a felszín közelében marad, ezért sekély termőrétegű talajban is jól fejlődik. Bár nem kimondottan napfényigényes, de épületek, vagy más fák árnyékába ne ültessük.

Vásárlásnál figyeljünk az alanyra, - ami a csemete gyökérzetét adja - mert ez határozza meg, hogy mekkora tenyészterületet igényel a fa. (A címkén kötelező feltüntetni az alany típusát.) Az M4-es közepesnél erősebb, az MM106-os középerős növekedésű, az M26-os ennél gyengébb féltörpe, az M9-es pedig igazán törpe alany. Féltörpe alanyról javasolt, törpéknél feltétlen szükséges támrendszert építeni a sekély gyökerezés miatt. A törpe alanyú fákat 4x1,5 m-re, a féltörpéket 6x4 m-re érdemes telepíteni. Az almát sokféle faalakra nevelik, ezek gondozása nagy szakértelmet kíván, ezért házikerti körülmények között inkább az erősebb növekedésű alanyokat válasszuk. Öntözés nélkül is jól fejlődik az MM106-os, öntözés mellett pedig az M4-es alany. Ha mindenképp törpefát szeretnénk, szabad orsónak válasszuk az M26-os, karcsú orsónak pedig az M9-es alanyt.

Hazánkban évtizedek óta még mindig a **Jonatán-Starking-Golden Delicious** hármassal találkozhatunk a leggyakrabban, bár lassan újabb fajták is felzárkóznak hozzájuk.

Házikerti telepítésre jonatán helyett válasszuk a hozzá hasonló ízű, de lisztharmatra kevésbé érzékeny, kisebb koronát nevelő és jobban tárolható **Idaredet**.

Az édes, sárga színű **Golden Delicious** fő hátránya, hogy permetléperzselésre igen érzékeny, ezért borús időben permetezzünk. Jó vízellátottságú, tápanyagban gazdag talajra való. [golden.jpg]

Még igényesebb a törpe növekedésű **Golden Spur** nevű változata, mely törpefának, sövénynek alkalmas.

A hozzá hasonló, de kevésbé édes, nagyon jó ízű, nagyméretű, tetszetős zöld színű **Mutsu** fája nagyra nő, termése perzselésre kevésbé érzékeny. Csak meleg, napos helyen lesz igazán szép színű.

A **Jonagold** jó ízű és jól tárolható, de fokozottan víz- és tápanyagigényes fajta.

A kellemesen édes **Starking** alkalmazkodó, ellenálló fajta, öntözés nélkül is jól terem, de inkább melegebb helyekre való.

A **körte** az alma mellett télen az egyetlen jelentős mennyiségben fogyasztható gyümölcsünk. Szélvédett fekvésben, mély rétegű, tápdús, gyengén meszes talajban fejlődik jól. Száraz, sovány homokon, vagy nagyon kötött, erősen meszes talajon fája rövid életű lesz és gyümölcse kövecsesedik.

Ha birs alanyra oltják törpe marad, de a talajjal szemben igényesebbé válik és intenzív gondozást kíván. Az elterjedtebb vadkörte alanyon nagyméretű kombinált koronát nevelhetünk belőle.

A nyári körték kevésbé igényesek, könnyebben termesztetők. A legkorábbi az **Arabitka** mely apró, de kellemesen édes kora nyári körte.

Utána augusztus elején érik a nagy méretű **Clapp kedveltje** és annak piros héjú változata a **Piros Clapp**, melyeket féléretten már leszedhetünk és 2-3 hét után fogyaszthatunk, így elkerülhetjük a magház puhulását, a szotyósódást.

Ezt követi a **Guyot Gyula**, majd a **Vilmos** és az **Ilonka**.

A **Bosc kobak** vagy Alexander a legismertebb őszi körténk. Szeptember végén szedhető, októbertől januárig fogyasztható kiváló ízű, edzett fajta.

Téli körtéket csak kifejezetten jó termőhelyre, meleg fekvésre ültessünk. Ilyen pl a **Hardenpont téli vajkörte**.

Kevésbé jelentős gyümölcsünk a **birs**. Pedig kiváló kompótot, dzsemet, zselét, birssajtot, gyümölcslevet készíthetünk belőle. Napos fekvésbe, kissé meleg, nyirkos talajra ültessük.